
ODRZUCAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

praes [1 sg odrzucam się.] ∅ 3 sg odrzuca się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [Łajać, złorzeczyć, być może w odpowiedzi na czyjeś łajanie: Odrzuca^m fię/ Increpo, invehor. Volck Nnn4.]

2. W funkcji strony biernej: Być ocenianym jako niewłaściwe, nie przyjmowanym (1) :

W przeciwstawieniu: »odrzucac się ... wprowadzac się« (1): ktora [mowa obca] nie może być bez błędu y bluźnierstwa przeciw Bogu/ ChrystuŃowi/ y piŃmu Ń. ktore fię naporząd odrzuca/ á fny fię ludzkie miaŃto niego wprowadzaią CzechEp 145.

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

KW